

ת"פ 40016/06/21 - מדינת ישראל נגד עומר ג'אבר, אשרף ג'אבר, יוסף ג'אבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 40016-06-21 מדינת ישראל נ' ג'אבר(עציר)
ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה:	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים-פלילי ע"י ב"כ עוה"ד קובי מושקוביץ
נגד		
הנאשמים:		1. עומר ג'אבר ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מחמוד 2. אשרף ג'אבר ע"י ב"כ עוה"ד ואסים דכוואר 3. יוסף ג'אבר ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

האישומים והעובדות

- נגד נאשם 1 הוגש כתב אישום ביום 17.6.21. ביום 20.6.21 התבקש ותוקן כתב האישום על דרך של הוספת הנאשמים 2 ו-3 והוספת אישומים נוספים לשניהם.
- נאשם 2 הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, ביום 30.3.22. נאשמים 1 ו-3 הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון, ביום 5.7.22. כתבי האישום כוללים בסך הכל שלושה אישומים (האישום השלישי מופיע בכתב האישום כאישום רביעי).
- נאשם 1 הודה והורשע באישום הראשון, היחיד שיוחס לו, בעבירות של מעשה טרור בחבלה מחמירה, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-329(2) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור תשע"ו-2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**"), ובהתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק.
- נאשם 2 הודה והורשע בשני אישומים. באישום השני, בעבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה, לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק, בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק וביחד עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור; מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור; יידוי אבן או חפץ

אחר לעבר כלי תחבורה, לפי סעיף 332א(ב) לחוק וחבלה במזיד ממניע גזעני, לפי סעיפים 413 ו-144 לחוק. באישום השלישי הורשע נאשם 2 בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות ממניע גזעני לפי סעיף 338א(3) לחוק, ביחד עם סעיפים 29 ו-144 לחוק.

5. נאשם 3 הודה והורשע אף הוא בשני אישומים. באישום הראשון, בעבירות של מעשה טרור בחבלה מחמירה לפי סעיפים 329א(1) ו-(2) בצירוף סעיף 29 לחוק, וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור, ובהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק. באישום השני הודה נאשם 3 בעבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה לפי סעיף 448א(א) סיפא לחוק, בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק וביחד עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור; מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329א(2) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור; ידיו אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה, לפי סעיף 332א(ב) לחוק וחבלה במזיד ממניע גזעני, לפי סעיפים 413 ו-144 לחוק.

6. בחלק הכללי של כתב האישום צוין כי החל מיום 13.4.21, במהלך חודש הרמדאן 2021, התרחשו בארץ ובייחוד בירושלים התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות וזריקות אבנים וחפצים, בין היתר לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים, מתוך מניע גזעני. כמו כן התרחשו התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון. אלו המשיכו גם לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר עוטף עזה וירושלים ביום 10.5.21 ותחילת מבצע "שומר החומות".

7. **האישום הראשון** מתייחס לנאשמים 1 ו-3. מתואר בו כי ביום 9.5.21 סמוך לשעה 19:00 נסעו אביה אלטמן ובת זוגו שחר מרים כהן (להלן: **המתלוננים**) ברכב מסוג מאזדה (להלן: **הרכב**) מבית החושן לכיוון בית אורות בירושלים, לאחר שאביה הציע לשחר נישואין. בסמוך לשעה 20:00 בצומת א-טור זיהו מתפרעים כי ברכב נוסעים יהודים והחלו לרוץ אחריהם קוראים לעברו "מתנחל, מתנחל" וכן קריאות גנאי שונות. באותה עת נהג נאשם 1, שנסע לפני רכבם של בני הזוג, ברכב מסוג יונדאי יחד עם נאשמים 2 ו-3 ואדם נוסף בשם אחמד אבו סביתאן (להלן: **"אחמד"**). כשהבחין נאשם 1 במתפרעים ושמע את הצעקות, הבין כי מדובר ברכב בו מצויים יהודים ובלם את רכבו. רכבם של המתלוננים פגע ברכב הנאשמים. בתוך כך החלו מתפרעים ליידות אבנים לעבר בני הזוג, בעודם ישובים ברכב, ושברו את החלון האחורי של הרכב.

8. בשלב זה יצא אביה מהרכב, ומתפרעים תפסו אותו והחלו להכותו בכל חלקי גופו. שחר נמלטה מהרכב, הסתתרה מאחורי רכב אחר והתקשרה למשטרה. נאשם 3 יצא מרכבו והצטרף למתפרעים שהיכו את אביה. במהלך האירוע אחד המתפרעים תקף את אביה באמצעות מחסום משטרי, בכך שהרים את המחסום והיכה את אביה שהיה שרוע על הקרקע. בעת שהיה אביה שרוע על הקרקע הצטרף גם נאשם 1, ונאשמים 1 ו-3 יחד עם האחרים, תקפו את אביה בסטירות ואגרופים, חלקם אף באמצעות חפצים, כולל בראשו, במשך זמן ניכר. במהלך האירוע, נדקר אביה בגבו באמצעות חפץ חד, והוא נפצע בגבו. אביה הצליח להימלט מהמתפרעים ולחזור אל הרכב, תוך שפחית משקה אקסל שנזרקה לעברו פגעה בראשו ופצעה אותו. אביה הצליח להימלט מהמקום ולהזעיק עזרה.

כתוצאה מהמעשים נגרמו לאביה סימני חבלה מרובים, וכן שני פצעי דקירה בגבו, שנסגרו באמצעות סיכות. הוא אושפז בבית חולים למשך 5 ימים, עבר ניתוח והוכנס נקז לגופו.

במהלך האירוע, נותר הנאשם 2 ברכב יחד עם אחמד, ולאחר מכן ירד מהרכב, התיישב במושב הנהג והזיז אותו. יוער כי במסגרת ההסדר לא יוחסו לנאשם 2 עבירות כלל, אף שבכתב האישום צוין כי היה נוכח באירוע.

אירוע זה יכונה להלן "אירוע הלינץ".

9. באישום השני, המיוחס לנאשמים 2 ו-3, נכתב כי ביום 11.5.21, בשעות הערב בסמוך לשעה 21:00, נפגשו נאשמים 2 ו-3 עם אדם נוסף, פארס ג'אבר, ועם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה וכולם יחד יכוננו: "החבורה", בשער הפרחים בירושלים. במהלך הפגישה קשרה החבורה קשר ליידות אבנים ובקבוקי תבערה, באותו היום, לעבר אוטובוס אגד, בדרך מעלה אדומים לכיוון מחסום א-זעיים, וזאת במטרה להציתו ומתוך מניע לאומני-אידיאולוגי, בשל היותו אוטובוס של חברה בבעלות יהודית ובמטרה לפגוע בנוסעים יהודים. במסגרת הקשר החליטה החבורה לייצר בקבוקי תבערה אותם יידו לעבר האוטובוס. בדרכם לבית נאשם 3 מצא נאשם 3 שלושה בקבוקי זכוכית ריקים והוא מילא אותם בבנזן מהגנרטור שבביתו, ולאחר מכן הכניס סמרטוטים והדביק אותם.

10. בהמשך למתואר, המשיכה החבורה לדרך מעלה אדומים, לכיוון מחסום א-זעיים והמתינה לבואו של אוטובוס בעל סממנים יהודיים או ישראלים. בסמוך לשעה 22:00 הגיע אוטובוס אגד בקו 174 בו נהג הנהג מוחמד סובח, ובו נסעו כ-10-15 נוסעים. הנהג הבחין בצמיגים בוערים על הכבוש, האט את נסיעתו והנחה את הנוסעים להשתטח על רצפת האוטובוס. בני החבורה החלו ליידות אבנים, ונאשמים 2 ו-3 והאחר הדליקו את שלושת בקבוקי התבערה וכל אחד מהם יידה בקבוק אחד לעבר האוטובוס. אחד הבקבוקים פגע בצידו הימני של האוטובוס, סמוך לגלגל, לא התלקח ולאוטובוס נגרם נזק אך הוא המשיך בנסיעתו. המעשים נעשו מתוך מניע אידיאולוגי לאומני, במטרה לעורר פחד או בהלה וכאשר היה במעשים סיכון ממשי לחבלה חמורה בגופו של אדם.

אירוע זה יכונה להלן "אירוע האוטובוס".

11. על פי האישום השלישי, המיוחס לנאשם 2 בלבד, במהלך חודש הרמדאן 2021, במועד שאינו ידוע במדויק שהה נאשם 2 יחד עם אחר סמוך לבית החולים מוקאסד בא-טור. השניים הצטרפו לצעירים שנאספו במקום וצעדו לכיוון צומת א-טור, שם החלה התפרעות, במהלכה יידו הצעירים אבנים וזיקוקים לעבר בתי יהודים, ממניע של גזענות או עוינות מחמת דת. אירוע זה יכונה להלן "אירוע ההתפרעות".

12. אציין כבר עתה, כי בגין אירוע הלינץ' הוגש כתב אישום נפרד בת"פ (ירושלים) 2009-07-21 מדינת ישראל נ' נואף אבו אלהוא (20.7.22), שאף הוא נדון בפני. בית המשפט העליון החמיר בעונשם של הנאשמים באותו תיק בע"פ 5633/22 רמי סאלח אל דין נ' מדינת ישראל (28.11.22) (להלן: "פסק דין הלינץ"). כתבי אישום נוספים בגין אותם אירועים הוגשו גם בת"פ (ירושלים) 16617-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.22), ובת"פ (ירושלים) 40220-06-21 מדינת ישראל נ' פארס ג'אבר (6.7.22), בהתייחס לאירוע האוטובוס. בהמשך ארחיב בנוגע להם.

עיון בסרטון תיעוד האירוע

13. בטרם נשמעו הטיעונים לעונש ביקש ב"כ המאשימה להגיש סרטון מהאירוע נשוא כתב האישום. הוא הפנה לת"פ (מרכז) 9291-04-20 מדינת ישראל נ' אלמנאו בלטה (5.1.21) (להלן: "עניין בלטה") וביקש להסתמך על פסק הדין והפסיקה המפורטת בו. ב"כ הנאשמים התנגדו בטענה שמדובר בחזרה מהסדר הטיעון, שכן בסרטון נצפות עובדות אשר במסגרת הסדר הטיעון הוחלט על מחיקתן מכתב האישום.

14. סעיף 40(ב)(2) לחוק קובע כי "בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן

בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

15. בע"פ 3667/13 חטיב נ' **מדינת ישראל** (14.10.14) עמד בית המשפט על כך **"הכלל הוא כי במקרים שבהם הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, יכלול כתב האישום את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה..."**. בעניין בלטה הנ"ל סקר בית המשפט את הפסיקה והגיע למסקנה שבמקרה הנדון אין מניעה שבית המשפט יצפה בסרטון המתאר את האירוע, שכן הוא משקף את המתואר בכתב האישום ואינו מוסיף עליו מאומה, כך שמדובר בהמחשה בלבד. המצב בענייננו שונה, שכן נטען שבסרטון נרים פרטים מהאירוע שנמחקו מכתב האישום המתוקן. לפיכך אני דוחה את הבקשה ולא אצפה בסרטון האירוע.

טיעוני הצדדים

16. **"כ המאשימה טען בעניינים של הנאשמים 1 ו-3 במאוחד.** הוא ביקש לקבוע לאירוע הלינץ' מתחם ענישה הנע בין 7 ל-10 שנות מאסר בפועל ולאירוע האוטובוס מתחם בין 4 ל-6 שנים. לטענת ב"כ המאשימה המתחם נובע מפסק דינו של בית המשפט העליון בפסק דין הלינץ' הנ"ל, גם אם לא נאמר שם במפורש. ב"כ המאשימה עמד על חומרת אירוע הלינץ', גם ביחס לעבירות ביטחוניות אחרות. הוא הוסיף כי במקרה זה אין קושי לבחון את חלקו של כל אחד מהמעורבים באירוע הלינץ'. התובע ביקש להטיל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 7.5 שנים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, בגין חלקו באירוע הלינץ'. על נאשם 3 ביקש ב"כ המאשימה לגזור מאסר לתקופה של 10 שנים, בצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. זאת בגין חלקו באירוע הלינץ' וכן באירוע האוטובוס, תוך חפיפה מסויימת.

17. **באשר לנאשם 2, ציין ב"כ המאשימה** כי אין מחלוקת על כך שנאשם זה לא לקח חלק באירוע הלינץ' (על אף שנכח ברכב יחד עם שני הנאשמים האחרים). הוא ביקש לקבוע מתחם בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל לאירוע האוטובוס. לאירוע ההתפרעות ביקש לקבוע מתחם בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, עם אפשרות לחפיפה מסויימת בין המתחמים. המאשימה ביקשה להטיל על נאשם 2 4.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה עמד על החומרה המיוחדת הטמונה בידיו בקבוקי תבערה ממרחק קצר, והפנה לפסקי דין בעבירות דומות.

18. **"כ נאשמים 1 ו-3 טען** כי אין מקום לחייב את הנאשמים בפיצוי גבוה מזה שנקבע בעניינים של הנאשמים בתיק הנוסף בעניין הלינץ', והדגיש כי בית המשפט העליון שדן בערעור לא התערב ברכיב זה. הוא הוסיף וטען כי בית המשפט נמנע מלהתערב גם במתחם שנקבע, והסתפק בהחמרת העונש בתחום מתחם הענישה. לטענתו, המתחם הראוי בענייניו של נאשם 1 צריך לנוע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והמתחם בענייניו של נאשם 3 צריך לנוע בין 20 ל-54 חודשי מאסר בפועל לשני האירועים. הסניגור ציין כי שני הנאשמים הם צעירים ללא עבר פלילי, שטעו באופן חד פעמי. שניהם הודו בהזדמנות הראשונה וחסכו זמן שיפוטי. נאשם 1 נשוי ואב לקטין, והוגשו מסמכים לגבי מצבו הבריאותי. נאשם 3 היה מאורס ערב המעצר ונפגע קשות מהמעצר. לאור כל אלו ביקש הסניגור להטיל על נאשם 1 עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 3 30 חודשי מאסר.

19. **"כ נאשם 2** ביקש ללמוד מהעונשים שנגזרו על המעורבים האחרים באירוע האוטובוס, שנדונו לעונשים של 38 ו-40 חודשי מאסר. בהתייחס לאירוע ההתפרעות טען הסניגור כי אחריותו של הנאשם היא מכח ביצוע בצוותא והנאשם לא יידה אבנים בעצמו. הוא טען כי מדובר בעבירה שבסמכות בית משפט השלום, וביקש להסתפק ב-30 חודשי מאסר בפועל, כאשר אירוע ההתפרעות "יבלע" באירוע האוטובוס.

20. **נאשם 1** הביע צער על מעשיו. לדבריו הוא הגיע למקום, שלא היה צריך להגיע אליו, במקרה וללא כוונה

תחילה. הנאשם הוסיף כי הוא עובד ומשחק כדורגל עם יהודים, יש לו אישה ובן, משפחה מסודרת ללא בעיות ביטחוניות או פליליות. הוא ביקש סליחה על מעשיו.

21. **נאשם 3** אף הוא טען כי הגיע למקום במקרה וכי הוא אינו מעורב בדברים מסוג זה. לדבריו הוא למד מהטעות שעשה ומתנצל. הנאשם ביקש מבית המשפט לאפשר לו לחזור לשגרה.

תסקירי שירות המבחן

22. **נאשם 1**, בן 26, נשוי ואב לילד, ללא עבר פלילי. הוא גדל במשפחה נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד ועבד בעסק משפחתי. לדבריו נאלץ לעצור את רכבו בעקבות זריקת אבן, לא הבין את הסיטואציה ולא התכוון לקחת חלק בהתפרעות. בתסקיר צוין קושי מקבלת אחריות לעבירות ולא ניתנה המלצה בעניינו של הנאשם.

23. **נאשם 2**, רווק כבן 24, סיים 12 שנות לימוד, התגורר בבית הוריו בעיר העתיקה ועבד כחשמלאי, אף הוא ללא עבר פלילי. הוא טען כי טעה לחשוב כי אירוע הלינץ' היה קטטה שאינה על רקע לאומני, וכי לא נטל באירוע חלק אקטיבי, איפשר הימלטות הנפגעים והתעניין בשלומם לאחר האירוע. גם לגביו לא ניתנה המלצה שיקומית או עונשית והומלץ על מאסר בפועל לצד פיצוי כספי לנפגעי העבירה.

24. **נאשם 3**, רווק בן 20, סיים 12 שנות לימוד ובגרות ירדנית, עבד בחברה השייכת לאביו בתחום החשמל. הוא לא קיבל אחריות לאירוע הראשון ותיאר עצמו כקרבן. בהתייחס לאירוע השני, הודה בהכנת בקבוקי התבערה אך לא בזריקתם לעבר האוטובוס. גם לגביו לא ניתנה המלצה טיפולית ושירות המבחן המליץ על עונש מאסר בפועל ועל תנאי.

25. **תסקיר נפגע העבירה** הוגש בתיק המקביל והוסכם על הצדדים כי ישמש גם בהליך זה.

התסקיר התייחס בהרחבה למתלונן ולקשיים שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע. בשל צנעת הפרט לא אפרט לגביו יתר על המידה. המתלונן הוא צעיר כבן 22, נשוי מזה חצי שנה, לומד בישיבה ועובד במשרה חלקית. האירוע תואר כמפגש מטלטל עם תוקפנות ואכזריות התוקפים. הוא משליך על תחושת הביטחון והמוגנות של הנפגע. מאז הפגיעה הוא נמצא בדריכות תמידית, מתקשה לעכל ולהכיל את הנזקים הרגשיים שנגרמו לו. קצינת המבחן סבורה כי לאירוע השלכות ארוכות טווח והוא מהווה משא רגשי כבד. הומלץ לחייב את הפוגעים בפיצוי כספי משמעותי.

דין והכרעה

26. כתב האישום שבפני מתאר שורה של מעשי אלימות שבוצעו מתוך כוונה לפגוע בכוחות הביטחון או במי שנראו כיהודים בשל היותם יהודים. המעשים בוצעו בתקופה של מתיחות ביטחונית קשה ששררה בארץ, הן בשל מבצע שומר החומות והמלחמה באויבים מחוץ, הן בשל ההתפרעויות ומעשי האלימות שהתרחשו בערים המעורבות בארץ. במעשיהם פגעו הנאשמים הן בשלומם הפיזי, ביטחונם ושלמות גופם של הנפגעים, הן בשלטון החוק, בזכותה ובחובתה של החברה להשליט חוק וסדר ברחובותיה, והן בהגנה על מרקם חיים משותפים המאפשר לכל אזרח ותושב במדינה לחיות את חייו על פי דרכו ואמונותיו. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הרבה הנשקפת מעבירות כגון אלו, בשל הסכנה החמורה לפגיעה באזרחים או באנשי כוחות הביטחון, ועל הצורך בענישה חמורה ומרתיעה. המעשים חמורים במיוחד בהיותם מבוצעים מתוך מניע גזעני, והחוק מאפשר החמרת העונש אך בשל עובדה זו. ראו לעניין זה דוגמאות

אחדות מיני רבים: ע"פ 5633/22 רמי סלאח אל דין נ' מדינת ישראל (28.11.2022); ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אסוד (24.2.2022); ע"פ 1466/20 מדינת ישראל נ' פלוני (22.7.20), ועוד.

27. על אף קיומו של רקע משותף, הנאשמים הורשעו במספר אירועים שונים ויש לקבוע מתחמים נפרדים לאירועים השונים, המובחנים זה מזה מבחינת הזמן, המקום, זהות המעורבים, זהות הנפגעים ועוד, בהתאם לעקרונות שנקבעו בע"פ 4910-13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14).

מתחם העונש ההולם לאישום הראשון (נאשמים 1 ו-3) - אירוע הלינץ'

28. אין מחלוקת על כך שמדובר באירוע החמור מבין האירועים המתוארים בכתב האישום. הפגיעה במתלוננים נעשתה על ידי קבוצת אנשים שפעלה יחד, ובכך העצימה את הפגיעה המתלוננים. נאשם 1 שעצר את רכבו תרם ליצירת הסיטואציה שמנעה מהמתלוננים אפשרות לעזוב את המקום, ושני הנאשמים היו שותפים לתקיפה ולפגיעה הפיזית במתלוננים, במיוחד באביה. המתלוננים הותקפו ביום שהחל כיום מיוחד ומרגש עבורם, לאחר הצעת הנישואים של אביה לבת זוגו, אך למרבה הצער הידרדר לאירוע הקשה, שכלל תקיפה קשה עד כדי חשש לחייו של אביה, ופגיעות פיזיות קשות. כעולה מתסקיר נפגע העבירה, החוויה המטלטלת והטראומטית, ילוו את המתלוננים גם בעתיד.

29. לעניין הפסיקה הנוהגת,

א. ציינתי לעיל כי בגין אירוע הלינץ' הוגש כתב אישום נוסף נגד מעורבים אחרים. התיק נדון בפני, ובפסק הדין בבית המשפט העליון, **פסק דין הלינץ'**, הוחמר עונשם של המעורבים (לנוחות המעיין אציין פעם נוספת את מראי המקום; ע"פ 5633-22 **רמי סאלח אל דין נ' מדינת ישראל** (28.11.22); ת"פ (ירושלים) 2009-07-21 **מדינת ישראל נ' נואף אבו אלהוא** (20.7.22)).

באותו מקרה הורשעו נאשמים 1 ו-2 באירוע הלינץ' וכן במספר אירועים נוספים שעניינם ידוי בקבוקי תבערה לעבר בתים או כלי רכב של יהודים. לאישום הלינץ' קבעתי מתחם ענישה בטווח שבין 4-8 שנות מאסר בפועל, וליתר האישומים קבעתי מתחם בין 10-25 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים, תוך אפשרות לחפיפה מסוימת. נאשם 1 היה צעיר ללא עבר פלילי, והוא הורשע, בנוסף לאירוע הלינץ', בארבעה אירועים נוספים. על נאשם זה גזרתי 7 שנות מאסר ועונשים נלווים. בערעור הוחמר עונשו ל-9 שנות מאסר. נאשם 2 הורשע באירוע הלינץ' ובשני אישומים נוספים, עליו הטלתי עונש של 5 שנות מאסר בפועל ובערעור הוחמר עונשו ל-6 שנים. נאשם 3 הורשע באישום אחד של השלכת אבנים ובקבוק צבע לעבר שוטרים, ונדון ל-14 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

בגזר דין זה הפניתי לשורה ארוכה של גזרי דין רלוונטיים, ואפנה אליהם גם עתה לצורך גזר הדין בתיק הנוכחי.

המאשימה הפנתה לגזרי דין נוספים:

ב. ת"פ (באר שבע) 28246-06-21 **מדינת ישראל נ' עבדלעזיז עמרני** (12.7.22): הנאשם הודה והורשע ביידוי אבן לעבר כלי תחבורה, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, היזק במזיד לרכב ממניע גזעני, התפרעות והפרת הוראה חוקית, באירוע של התקהלויות והפרות סדר לעבר כלי רכב וניידות משטרה סמוך ליישוב שגב שלום. נפגע העבירה באותו אירוע נקלע להמון שיידה אבנים על רכבו, הוא הוצא מהרכב, הוטח על הכביש, והוכה על ידי ההמון. הוא חולץ על ידי המשטרה תוך שימוש ברימוני הלם. הוא נפגע במקומות שונים בגופו וכן נפגע נפשית. נקבע מתחם ענישה בין 7-10 שנות מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי משמעותי, נדון ל-9 שנות מאסר ועונשים נלווים.

ג. ת"פ (חיפה) 30684-06-21 **מדינת ישראל נ' אברהם מורח** (24.11.22): ארבעת הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים, בעבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה וחבלה במזיד ממניע של גזענות. נאשמים 2-4 הודו והורשעו גם בעבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. האישום הראשון אירע על רקע מבצע "שומר החומות", כאשר נאשמים 2-4 השתתפו בהתפרעות שכללה יידוי אבנים ובקבוק תבערה לעבר שוטרים והצתת צמיגים על הכביש. לאחר שאירוע זה הסתיים פגשו נאשמים 2-4 את נאשם 1, ולמקום הגיע באקראי המתלונן שזוהה על ידם כיהודי, והנוכחים, כולל הנאשמים, החלו ליידות אבנים ולחבוט ברכבו של המתלונן, ולאחר מכן החלו לחבוט במתלונן מבעד לחלונות הרכב שנופצו. המתלונן הוכה בבעיטות, מכות ידיים, באמצעות אבנים ובכלי עבודה שהוצאו מרכבו, והאירוע הסתיים בעקבות התערבות תושבי תמרה שהרחיקו את התוקפים והזעיקו משטרה. נקבעו מתחמי ענישה בין 5 ל-9 שנות מאסר בפועל ובין 7-9 שנות מאסר, והנאשמים נדונו לתקופות שבין 5-7 שנות מאסר.

ד. תפ"ח (חיפה) 55524-06-21 **מדינת ישראל נ' קוסאי עבאס** (28.11.22): נאשם 2 הודה והורשע בעבירות של מעשה טרור של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, מעשה טרור והתפרעות. נאשם 1 הצטרף לעשרות צעירים חמושים במקלות ואבנים, הם יידו אבנים על מכתזית משטרה וחסמו נתיבי נסיעה, המתלונן הגיע ברכבו שנשא דגלי ישראל, המתפרעים יידו לעברו עשרות אבנים, המתלונן איבד שליטה והתנגש בחומה, וכשיצא מרכבו הותקף באבנים, אלות, מוטות ברזל וחפצים שונים. הוא הופל על הרצפה והוכה באלות, אבנים ובעיטות. למתלונן נגרמו נזקים חמורים, כולל שברים והוא נזקק לכיסא גלגלים במשך מספר שבועות. נקבע מתחם ענישה בין 8-13 שנות מאסר, והנאשם נדון ל-10 שנות מאסר.

ב"כ נאשמים 1 ו-3 הפנה לפסקי דין אלו:

א. ת"פ (ירושלים) 47450-05-21 **מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)** (7.12.22): נאשם 1, קטין, הורשע בשלושה אישומים ובביצוע עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ושתי עבירות התפרעות, ניסיון תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד ברכב. נאשם 2, בגיר, הורשע בשני אישומים ובביצוע עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ושתי עבירות התפרעות, יידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד לרכב. באישום הראשון הורשעו בהתפרעות בה הוצת מיכל אשפה גדול ואדם בעל חזות יהודית הותקף באגרופים, אלות, חפצים, שוקר חשמלי ואבנים, ממניע לאומני-אידיאולוגי. לאחר מכן המשיכו ביידוי אבנים לעבר נידת משטרה. באישום השני, דובר על אירוע התפרעות שארע באזור מסגד אל-אקצא, נגד כוחות המשטרה והביטחון. נאשם 2 אף השליך כיסא מתכת לעבר נידת משטרה. באישום הנוסף הורשע נאשם 1 ביידוי אבנים לעבר חיילים וג'יפ צבאי. נאשם 1 נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל, לנאשם 2 נקבע מתחם ענישה בין 36 ל-72 חודשי מאסר, ועל הנאשם הושתו 52 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב. ת"פ (ירושלים) 22572-05-21 **מדינת ישראל נ' סאלח בכירא** (21.3.22): הנאשם הורשע באישומים ממניע גזעני, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ומעשה טרור של ניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. באישום הראשון סטה ברכבו לעבר הולכי רגל בעלי חזות יהודית ואפשר לחברו לתקוף אותם באבנים. באישום השני תקף שני צעירים בעלי חזות יהודית על ידי יידוי אבן בחוזקה במטרה לגרום להם חבלה חמורה, מתוך מניע גזעני. נקבע מתחם משותף לשני האירועים בין 30 ל-54 חודשי מאסר בפועל והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר. בערעור (ע"פ 3067/22 **מדינת ישראל נ' סאלח בכירא** (16.6.22)) הסכימו הצדדים להחמרת הענישה ל-35 חודשי מאסר.

ג. ע"פ 8538/18 **אחמד פרוך נ' מדינת ישראל** (7.1.19): ערעור על פסק הדין בת"פ (ירושלים) **29650-01-18 מדינת ישראל נ' אחמד פרוך** (1.11.18). המערער הורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, כאשר הוא וחברו המערער וחברו פגשו צעירים בעלי חזות חרדית באזור מעיין השילוח, היכו אותם, קשרו את פאותיהם, השפילו אותם, אמרו שבכוונתם לחטוף אותם והחלו לגרור אותם בכיוונים שונים. נקבע מתחם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בערעור הופחת עונשו של המערער ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ד. ע"פ 577/22 **מדינת ישראל נ' להב נאוגרקר אוחנינה** (6.3.22): ערעור על קולת העונש שהוטל בפסק דין של בית המשפט המחוזי בתפ"ח (ת"א-יפו) 46801-05-21 **מדינת ישראל נ' בנימין** (5.1.22) המשיב הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של הסתה לאלימות, שתי עבירות של הסתה לגזענות, התפרעות שסופה נזק מתוך מניע גזעני, חבלה במזיד ברכב ממניע גזעני. מדובר בהתארגנות והתפרעות במטרה לפגוע באזרחים ועסקים ערבים באזור בת ים. הפורעים קראו קריאות "מוות לערבים" וידו חפצים לעבר חלונות מסעדה. למקום נקלע המתלונן, וכשזוהה כערבי הותקף על ידי עשרות מהנוכחים, הוצא בכח מרכבו, חושמל בשוקר, הופל לקרקע והוכה באגרופים, בעיטות, אלה ובאמצעות קורקינט חשמלי. כמו כן הושחת רכבו של המתלונן. למתלונן נגרמו חבלות חמורות בגופו.

בבית המשפט המחוזי הוטלו על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בערעור הוחמר העונש ל-20 חודשי מאסר.

ה. ת"פ (ירושלים) 56498-08-19 **מדינת ישראל נ' סעד קיאנייה** (14.9.20): הנאשם הודה והורשע בעבירות של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם השתתף בתקיפת המתלונן, חובש כיפה שנסע ברכבו ברחוב סלאח א-דין בליל חג הקרבן. הפורעים היכו אותו ובעטו בו, ידו לעברו אבנים וחפצים נוספים שחלקם פגעו בראשו. אחד המעורבים ניסה למשוך את המתלונן ולהוציאו בכח מהרכב. האירוע נפסק כאשר שוטר ירה באוויר. למתלונן נגרמו שטפי דם וחבלות נוספות, וגם רכבו ניזוק. נקבע מתחם בין שנה ל-3 שנות מאסר בפועל. עונשו של הנאשם נקבע באמצע המתחם והוטלו עליו שנתיים מאסר בפועל ועונשים נלווים.

30. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, האירוע לא התרחש בעקבות תכנון מוקדם, אולם כשהחל להיווצר היה כרוך בתיאום ושיתוף פעולה בין המעורבים. באירוע נטלו חלק מספר רב מעורבים. לנפגעים נגרמו נזקים ממשיים, אולם הנזק שהיה עלול להיגרם חמור בהרבה ולהסתיים גם בפגיעה בחיי אדם, כפי שנכתב בפסק הדין בעניין הלינץ' בבית המשפט העליון: **"אין צורך להכביר מילים על אודות החומרה הרבה הנשקפת ממעשיהם הנפשעים ... בראש ובראשונה, ממעשה הלינץ' האכזרי, האלים והנתעב, אשר אלמלא הצליחו בני הזוג לחמוק ממבצעיו - אחריתו מי ישרנה"**.

31. בקביעת המתחם נתתי דעתי לכל האמור לעיל. בפסק הדין בעניין הלינץ' ניתן להשליך מהחלטת בית המשפט בעניין החמרת הענישה על החמרה ביחס דומה גם במתחם העונש ההולם. בצד זאת יש לבחון גם את העבירות הנוספות שיוחסו למעורבים השונים באותו אירוע.

לנוכח כל האמור אני קובעת מתחם ענישה לאישום הראשון, בטווח שבין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי לנפגעי העבירה.

מתחם העונש ההולם לאישום השני (נאשמים 2 ו-3) - אירוע האוטובוס

32. האירוע של הכנת זריקת בקבוקי התבערה לעבר אוטובוס אגד, העמיד בסכנה את זכותם של הנוסעים לחיים ולשלמות הגוף והנפש, וכן גרם לפגיעה בתחושת הביטחון ובשגרת החיים. בנוסף נגרמה פגיעה ברכוש - האוטובוס. המעשים נעשו ממניע גזעני, והם כללו תכנון מוקדם, פעולות הכנה של בקבוקי התבערה וביצוע המעשים בצוותא. המעשים היו עלולים לגרום לפגיעות חמורות בנפש, אילו היו הבקבוקים פוגעים באוטובוס ומתלקחים.

33. מדיניות הענישה הנוהגת נלמדת באופן ישיר משני פסקי דין שניתנו בעניינים של שני נאשמים אחרים, שנדונו בבית משפט זה באירוע האוטובוס, ואושרו בבית המשפט העליון.

א. ת"פ (ירושלים) 16617-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.22): הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ידיו אבן לעבר כלי תחבורה, מעשה טרור של ניסיון הצתה, חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, באישום האוטובוס הנ"ל יחד עם נאשמים 2 ו-3 בתיק שבפני. נקבע מתחם ענישה בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה פרט בית המשפט כי הנאשם רווק כבן 24, שעבד כחשמלאי. הוא קיבל אחריות, הביע חרטה וחסך זמן. עם זאת, לחובתו שתי הרשעות קודמות. והתסקיר בעניינו לא היה חיובי. בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של הנאשם בחלק העליון של הרף התחתון של המתחם, והטיל עליו 40 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 4,000 ₪ לחברת אגד.

ב. ת"פ (ירושלים) 40220-06-21 **מדינת ישראל נ' פארס ג'באר** (6.7.22): הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, ידיו של אבן לעבר כלי תחבורה וחבלה במזיד, במסגרת אותו אירוע. נאשם זה לא ביצע את העבירות במו ידיו, והורשע בהכנת בקבוקי התבערה ובידוים מכח ביצוע בצוותא. נקבע מתחם ענישה דומה, בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה כבן 22, ללא עבר פלילי ועמד להינשא. הוא נדון ל-38 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש בע"פ 5759-22 **פארס ג'באר נ' מדינת ישראל** (1.2.22) נדחה, לאחר שהמערער שמע את הערות בית המשפט.

לנוכח זהות האירוע, הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים אקבע גם אני את מתחם הענישה באירוע זה בין 30 - 60 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם לאישום השלישי (נאשם 2) - אירוע ההתפרעות

34. האישום השלישי מיוחס לנאשם 2 בלבד, וכולל השתתפות ספונטאנית בהתפרעות שבמהלכה נורו זיקוקים ויודו אבנים לעבר בתי יהודים. גם במקרה זה נפגעו הערכים של שמירת החיים ושלמות הגוף. הגם שלא ידוע על נזק שנגרם כתוצאה מהמעשים, אן ספק שהאירוע היה עלול להיגרם בפגיעה ממשית בשלומם של אנשים. העדר הנזק אינו תוצאה של פעולה מכוונת מצד הנאשם.

36. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ת"פ (ירושלים) 40118-06-21 **מדינת ישראל נ' חרבי ראזם** (5.1.22): הנאשם הורשע בשתי עבירות התפרעות, ניסיון הצתה, החזקת נשק, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. כל זאת באירוע התפרעות קשה במהלך מצב שומר החומות. הנאשם יידה אבנים גדולות ובקבוק תבערה לעבר כוחות הביטחון. באישום נוסף יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון במהלך התפרעות. נקבע מתחם בין 20-40 חודשי מאסר, והנאשם, צעיר נורמטיבי ללא עבר פלילי, נדון ל-25 חודשי מאסר.

ב. ע"פ 18/22 עומר אבו זינה נ' מדינת ישראל (27.2.22): הנאשם הודה והורשע בבית המשפט המחוזי (ת"פ 10894-06-21) במסגרת הסדר טיעון בהשתתפות באירוע התפרעות נשוא תיק זה, נקבע מתחם בין 30-60 חודשי מאסר והוטל עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו נדחה.

ג. ת"פ (ירושלים) 5078-01-19 מדינת ישראל נ' איברהים גינדי (12.9.19): הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, היזק בזדון ממניע גזעני ומעשה פזיזות ורשלנות. מדובר באירוע ירי זיקוקים לעבר בית יהודים בעיר העתיקה ממניע גזעני, והנאשם הורשע מכח ביצוע בצוותא. נקבע מתחם בין 8-20 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ד. ת"פ (ירושלים) 31216-01-22 מדינת ישראל נ' מונזר נגאר (19.10.22): הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים, הראשון, בעבירות של התפרעות, פזיזות ורשלנות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, והשני בעבירה של ייצור נשק. מדובר באירועים בתקופת שומר החומות, הראשון הצטרף הנאשם להתפרעות נרחבת ויידה בעצמו מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון. באירוע השני הכינו הנאשם ואחרים בקבוקי תבערה, אשר מאוחר יותר יודו לעבר כוחות הביטחון. נקבע מתחם לשני האירועים בין 28 ל-48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, כבן 25 בעל הרשעה קודמת רלוונטית, נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ה. אני מפנה גם לפסק הדין הנ"ל בעניין הליניץ', לתיק המקביל שנדון בפני. שם (בפסקה 28), לאחר סקירת הפסיקה, הגעתי למסקנה לפיה "הענישה הנוהגת מבטאת, איפוא, טווח נרחב של עונשים, הנעים בין 30 חודשי מאסר לאירוע בודד לבין מספר חד ספרתי של חודשים, בעיקר במקרים של ריבוי אירועים. נסיבות האירועים ומאפייניהם של הנאשמים מספקים הסברים חלקיים בלבד לפערים". לפיכך קבעתי מתחם ענישה הנע בין 10-25 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים, תוך אפשרות לחפיפה מסויימת.

37. במקרה הנדון, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אינן כוללות תכנון מוקדם, והנאשם הצטרף באופן ספונטני לקבוצה שנמצאה במקום. לא נטען לנזק שנגרם באופן ספציפי כתוצאה ממעשי הנאשם, אך אין ספק באשר לפוטנציאל הנזק הטמון במעשים אלה, ולחומרה הנובעת מהמניע הגזעני.

לנוכח כל האמור אני קובעת לאישום השלישי מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

גזרי הדין

נאשם 1

38. נאשם 1 הודה והורשע באישום הראשון בלבד, אירוע הליניץ'. הנאשם נשוי ואב לילד בן שנתיים. עובד בעסק המשפחתי, ללא עבר פלילי ועד מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. תסקיר שירות המבחן הצביע על קושי בקבלת אחריות, לא בא בהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה. באשר למעשים עצמם, נאשם 1 נהג ברכב שפגע ברכבם של המתלוננים אך בחר שלא להישאר ברכב, יצא ממנו והצטרף לפורעים. הוא היכה את אביה בסטירות, אגרופים וחפצים, גם בראשו. עם זאת, על אף ההסתייגות העולה מהתסקיר, בסופו של דבר הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן. לאור כל האמור יש למקמו בתחתית מתחם הענישה.

39. לנוכח האמור אני מטילה על נאשם 1 עונש כמפורט להלן:

א. 6 שנות מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי חוק הטרור, וכן על עבירות של תקיפת שוטר והצתה.

ג. פיצוי למתלוננים באישום הראשון בסך 20,000 ₪ שישולם עד יום 1.6.2023.

נאשם 2

40. נאשם 2 הודה והורשע באישום השני. נאשם 2 הוא רווק כבן 24. על אף שנכח יחד עם חבריו ברכב בזמן אירוע הלינץ, בחר שלא לצאת מהרכב ולא ליטול חלק באירוע ולא הואשם בגין אירוע זה. גם בעניינו התרשם שירות המבחן מקושי בקבלת אחריות ובבחירת האירועים באופו ביקורתי, והמליץ על ענישה של מאסר בפועל לצד פיצוי כספי לנפגעי העבירה. עם זאת, גם נאשם זה הודה במיוחס לו, ובבית המשפט נטל אחריות למעשיו. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות, אולם הוא הורשע בתיק זה בשני אישומים, כך שאין מדובר באירוע חד פעמי. על כן יש לגזור את עונשו בחלקו התחתון של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו ממש.

41. לנוכח האמור אני מטילה על נאשם 2 עונש כמפורט להלן:

א. 45 חודשי מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי חוק הטרור, וכן על עבירות של תקיפת שוטר והצתה.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ לחברת אגד. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 1.6.2023.

נאשם 3

42. נאשם 3 הודה והורשע בשני אישומים, האישום ראשון והאישום השני, באירוע הלינץ' ובאירוע האוטובוס. הנאשם רווק כבן 20, עבד כחשמלאי מקצועי. שירות המבחן התרשם מנסיון למזער את חלקו באירוע ולראותו כקרוב. עם זאת, הנאשם הודה בבית המשפט וחסך זמן. נאשם זה לקח חלק פעיל בתקיפה באירוע הלינץ, והוא שהכין בביתו את בקבוקי התבערה ששימשו ליידוי על האוטובוס. אין לו עבר פלילי, אך יש משקל להרשעתו בשני אישומים, שניהם משמעותיים וחמורים, וכן לחלקו הדומיננטי. בנסיבות אלו יש לגזור את עונשו בחלק הנמוך של מתחם הענישה, אולם לא ברף התחתון ממש.

43. לנוכח האמור אני גוזרת על נאשם 3 עונש כמפורט להלן:

א. 9 שנות מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי ל-8 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי חוק הטרור, וכן על עבירות של תקיפת שוטר והצתה.

ג. פיצוי בסך 20,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים באישום הראשון. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 1.6.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.